

[Bollgministeren]

I bemærkningerne til beslutningsforslaget er særlig nævnt administrationsudgifter og hensættelser til formål uden direkte tilknytning til ejendommen. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at bl.a. netop disse forhold er genstand for overvejelser i det udvalgsarbejde, der for øjeblikket pågår vedrørende de almennyttige boligselskabers økonomi, jf. min besvarelse i Boligudvalget på spørgsmål nr. 103 af 25. april 1991.

Om de nævnte hensættelser kan jeg således oplyse, at det er hensigten at hindre, at sådanne fremover skal kunne finde sted, ligesom det vedrørende administrationsudgifterne er hensigten, at disse fremover skal opgøres entydigt, således at de direkte bliver afspejlet i en individuel administrationsbetaling for hver enkelt afdeling eller bolig. Den enkelte afdeling skal således fremover betale administrationshonorar i overensstemmelse med den service, den får, i modsætning til nu, hvor der ofte er en vis større eller mindre udligning mellem afdelingerne og mellem disse og selskabet. Disse kommende ændringer såvel som den førnævnte begrænsning af stigningstakten i driftsudgifterne skulle medvirke til i højere grad at gøre boligtagerne prisbevidste og dermed holde udgifterne i den enkelte afdeling samt stigningerne heri nede.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget peges der på tvister om varmeregnskab og fraflytningssager som sager, klagenævnene bl.a. vil skulle behandle. Efter min opfattelse er der næppe det store behov for at kunne indbringe sager om varmeregnskab til klagenævnet. Dels forekommer der yderst sjældent klager vedrørende varmeregnskaber, dels vil kommunalbestyrelserne som tilsynsmyndighed fortsat kunne behandle sådanne sager.

Med hensyn til tvister mellem den fraflyttede boligtager og boligselskabet om omfanget af istandsættelse ved fraflytning gav dette tidligere, hvor lejlighederne efter de dagældende regler skulle nyistandsættes, anledning til et meget stort antal klager. De forenklede regler, der blev gennemført med virkning fra juli 1987, hvorefter lejligheden ved fraflytning blot skal normalistandsættes, og hvor udgiften i øvrigt som noget meget vigtigt helt eller delvis afholdes af afdelingen, har imidlertid bevirket et betydeligt fald i disse klagesager.

På den anden side vil jeg ikke udelukke, at der vil kunne være situationer, hvor det for fraflytteren vil kunne være en fordel at kunne indbringe fraflytningstvister for et klagenævn frem for at skulle gå enten til kommunalbestyrelsen eller til boligretten, f.eks. hvor det er af afgørende betydning hurtigt at kunne få foretaget en besigtigelse af lejligheden, således som et sådant nævn vil kunne gøre det, og jeg vil derfor ikke på dette punkt helt afvise berettigelsen af det fremsatte beslutningsforslag. Men efter min opfattelse vil der ikke være behov for at oprette nye klagenævne, idet de eksisterende huslejenævne, som i forvejen foretager besigtigelse ved fraflytning inden for det private udlejningsbyggeri, i givet fald må kunne anvendes, blot således at grundejerrepræsentanten erstattes af en repræsentant for boligselskabet og lejerrepræsentanten af en repræsentant for den almennyttige sektors lejere.

Jeg vil derfor gerne overveje mulighederne for, at den fraflyttede med boligsag i almennyttigt byggeri skal kunne indbringe tvister for de eksisterende huslejenævne. Hvilke tvister det vil være relevant at kunne indbringe for et sådant nævn, bør ligeledes gøres til genstand for nærmere overvejelser, ligesom man naturligvis også bør være opmærksom på, om eventuelle problemer kan løses ad anden vej.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg er nødt til – for at vi ikke får hele debatten afsporet – at prøve på at sætte nogle ting på plads. I lang tid mindede det mig om, at boligministeren talte om et helt andet forslag, eller også at han havde fået en skrivebordstale, som handlede om et eller andet foredrag om de nu-gældende regler.

Dette forslag er kort, klart og koncist et spørgsmål om at ligestille lejerne i den almennyttige sektor med lejerne i den private sektor. Det forbehold, som det er naturligt at tage, er ét bestemt, nemlig: at når det drejer sig om lejere i den private sektor, kan huslejenævnet forholde sig til det begreb, der hedder det lejedes værdi. Det kan man ikke med boligbyggerilovens regler, og det er man nødt til at acceptere.

Men jeg er også nødt til at sige til boligministeren, at dette forslag bestemt ikke går ud på, at beboerdemokratiet skal respekteres på den